

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 5 Maja r. s. 1822 roku.

WIADOMOSCI KRAJOWE. WILNO.

Na odbytem w dniu 29 przeszłego miesiąca kwietnia posiedzeniu powszechnego zebrania, Wileńskiego Towarzystwa Dobroczynności, urzędnicy i członkowie czynni do trzech wydziałów, stosownie do ustaw na rok idący, w roku przyszłym 1823 w miesiącu kwietniu kończący się, zostali wybrani następujący:

Prezydent Towarzystwa: Metropolita Rzymskich w Rosyi kościołów, Arcybiskup Mohilewski i Administrator Biskupstwa Wileńskiego, Stanisław Siestrzencewicz Bohusz.

Prezydent 1go Wydziału: Senator Państwa, Michał Ogiński Tayny Sowiećnik. **Zastępca:** Aktualny Rada Stanu Generalny Litewski Poczty Dyrektor Andrzej Bucharski.

Prezydent 2go Wydziału: Michał Hrabia Tyszkiewicz pólkownik wojsk polskich. **Zastępca:** Tadeusz Kundzicz Biskup Anastazyjski.

Prezydent 3go Wydziału: Maciej Barankiewicz Medycyny i Chirurgii Doktor. **Zastępca:** Jerzy Gutt Aptekarz Wileński.

Podskarbi: Maciej Szulc Aptekarz Wileński. W obowiązku Dyrektor domu: Intendent Franciszek Wiszniewski pólkownik b. wojsk pol.

Sekretarz Towarzystwa: Ignacy Jundził Kollegialny Assesor.

Zastępca i Sekretarz 1go Wydziału: Jan Rychter.

Członkowie 1go Wydziału: Adam Kossakowski Biskup Sufragan Inflantski; Adam Hrabia Günter; Adam Hrabia Chreptowicz; Mikołaj Abramowicz Kamerjunker Dworu Jego Cesarskiej Mości; Gabryel Ogiński Pólkownik wojsk polskich; Antoni Marcinowski Redaktor Gazety Kuryera Lit.; Stanisław Zakrzewski Szef g. b. w.; Karol Hrabia Czapski; Eustachy Karpp Marszałek Guberski Wileński; Jan Chodźkob. Prezydent Sądu Gł. Mińskiego; Jan Rudomina Kom. Sąd. Edukacyyny; Józef Kończak; Symon Malewski Rektor Uniwersytetu Wileńskiego; Eustachy Zabiello Assesor b. Sądu Gł. Mińskiego.

Członkowie 2go Wydziału: Zaba Marcinkiewicz; X. Michał Smolski Kanonik Wileński, Bogusław Białobłocki Regent Graniczny; Tomasz Zycki Rada Kollegialny wysłużony Professor Uniwersytetu Wileńskiego; Benedykt Puciłowski Szambelan b. dworu pol.; Antoni Chrapowicki b. Prezydent Sądu Gł. Wileńskiego; Ignacy Lachnicki Kamerjunker Dworu J. Imperatorskiej Mości.

Członkowie 3go Wydziału: Karol Wagner Aptekarz, Prezydent Kollegium Ewangelickiego Wileńskiego; Maciej Szulc Aptekarz; Mikołaj Mianowski Dziekan i Professor Uniwersytetu Wileńskiego Medycyny i Chirurgii Doktor; Wacław Pelikan Professor Uniwersytetu Wileńskiego Medycyny i Chirurgii Doktor; Michał Machnauer Aptekarz; Jan Woelk Aptekarz; Jerzy Reykowski Doktor Medycyny i Chirurgii; Andrzej Seyfert Medycyny i Chirurgii Doktor.

Opiekuni ubogich 12 Cyркуłow Miasta Wilna.

Części pierwszej cyркуlu 1go Karol Wagner; 2go Maciej Szulc; 3go Wincenty Malinowski Burmistrz M. Wilna. 4go X. Stefan Nowicki Kanonik Brzeski. **Części drugiej:** Cyркуlu 1go Antoni Fiorentini kupiec Wileński. 2go X. Alexander Ciechański ze Zgromadzenia Ewangelickiego. 3go Jan Buksza Radny Magistratu M. Wilna. 4go X. Domi-

nik Zaba, dominikan z przedmieścia Łukiszek. **Części trzeciej** Cyркуlu 1go Alexander Zulkowski Typograf. 2go X. Herkulan Kiersnowski Zakonu XX. Bernardynów. 3go Karol Gayn Obywatel Wileński. 4go X. Kamiński kanonik reg. Lateranen. od ś. Piotra.

W kaplicy domu Towarzystwa dobroczynności, w dniu 6 t. m. w sobotę, o godzinie 9 zrana odbędzie się żałobne nabożeństwo, za dusze zmarłych członków tegoż towarzystwa, którzy ofiarą swemi dom ubogich wspierali, i dam, które się do powiększenia funduszów Towarzystwa staraniem i własnymi ofiarami przyczyniały.

Gazeta senacka z dnia 22 kwietnia ogłosiła następującą Opinią Rady Państwa:

Rada Państwa na departamencie praw i na Powszechnem Zebraniu rozważała przedstawienie Ministra sprawiedliwości, względem nagradzania następującymi rangami tych urzędników, którzy przebywszy na obowiązkach w Gruzji lat cztery, otrzymują uwolnienie.

Przedstawienie to zawiera, co następuje:

Naywyższym Imiennym Ukazem, wydanym do Rządzącego Senatu, dnia 19 grudnia 1803 roku, między innemi prerogatywami, nadanemi urzędnikom, udającym się na służbę do Gruzji, ustanowiono: „Tym z nich, którzy służbę tam sprawować będą przez lat cztery, i zechcą wyysść w „odstawkę, albo do innych obowiązków zostaną „naznaczeni, nie w Gruzji, prócz prawami ustanowionego podwyższenia rang w przeciągu tego „czasu, za odznaczenie się i lata służby, dawać „przy uwolnieniu następne rangi, chociażby nie wysłużyli naznaczonego do nagrody rangami czasu.“

Rada tytularny Bolle, po wysłuszeniu w Gruzji więcej 4rech lat, otrzymawszy uwolnienie, dla naznaczenia do innych obowiązków, prosił na ośnowie wyżej wspomnianego Naywyższego Ukazu, o nagrodzenie siebie wyższą rangą. Ale Rządzący Senat na Powszechnem Zebraniu Departamentów Sankt-Petersburskich przez postanowienie d. 25 maja 1819 roku nastale, odinowił mu tey nagrody, rozumiejąc, że Naywyższy Ukaz 1803 roku nie znikozemnia mocy Manifestu z dnia 18 lutego 1762 roku, przez który rozkazano dawać rangi przy odstawce ślacheć, jeżeli który więcej roku w terażniejszy randze służył, i że dla tego i urzędnicy, którzy w Gruzji służyli, mają prawo do otrzymania rangi przy odstawce ci tylko, którzy mają ślachecką dostojność, i w nagrodę odprawianey tam służby mogą cieszyć się zmniejszeniem niejakiego tylko czasu, naznaczonego do otrzymania nagrody przy odstawce: a radca tytularny Bolle, nie będąc ze ślachty, na mocy ukazu z dnia 16 grudnia 1791 roku, powinien przesłużyć w tey randze, dla otrzymania tak za służbę, jak i przy odstawce rangi asesora kollegialnego lat 12, ale w ogólności ciesząc się wyłącznym prawem, nadanem dla służyących w Gruzji, gdzie on został na służbie więcej 8miu lat, mógłby jeszcze otrzymać następującą rangę, kiedyby w terażniejszy wysłużył przynajmniej 6 lat; jak w 5tym punkcie Ukazu 1805 roku rozkazano: tym, którzy wysłużywszy w Gruzji lat 4, jeszcze zechcą zostać w obowiązkach, liczyć czas służby przez połowę w powszechności w porównaniu do naznaczo-

nego; lecz *Bolle* w terażniejszej randze służył tylko nieco więcej, jak trzy lata.

Potym Sprawujący Ministerium policyi wniósł na rozważenie Rządzącego Senatu przedstawienie Głównodowodzącego w Gruzji, generała piechoty *Jermołowa*, który zaświadcza o odznaczającej się służbie Radców tytularnych *Mikołaja* i *Moyżesza Tatarowych*; którzy wysłużyli w Gruzji więcej 4rech lat, i otrzymali potym uwolnienie od obowiązków, wstawia się o nagrodzeniu ich następującymi rangami, na ośnwie wyżej wspomnianego Naywyższego Imiennego Ukazu z dnia 19 grudnia 1803 roku, przydając, iż ta nagroda dla tych, którzy wysłużyli w Gruzji 4 lata i więcej, nieodbitnie jest potrzebna: gdyż środek ten może zachęcić innych urzędników z pięknymi zdolnościami i sprawowaniem się do dalszego odprawiania służby w Gruzji, których tam bardzo wielki niedostatek, a którzy, oprócz Naywyższej pozwolonych pomienionym Ukazem prerogatyw, zupełnie są pozbawieni wszystkich innych korzyści, jakimi by się mogli cieszyć, służąc w Rosyi. Ale Rządzący Senat, dla nieprzedstawienia ze strony Tatarowych dowodów na słacheckie ich pochodzenie, postanawia i im także odmówić nagrody następnymi rangami, o którą prosi Główny zarządzający w Gruzji.

Minister sprawiedliwości, po uważnym rozważeniu obecnego przedmiotu, nie zgadza się ze zdaniem Rządzącego Senatu, iżby Manifest 1762 roku, przez który rozkazano dawać przy odstawce rangi samej szlachcie, mógł być przeszkodą do nagrody następującymi rangami tych urzędników, którzy wysłużywszy w Gruzji bez nagany 4 lata, otrzymują z tamtąd uwolnienie, chociażby nie byli ze stanu słacheckiego: gdyż, naprzód: w Imiennym Naywyższym Ukazie z dnia 19 grudnia 1803 roku, przez który zapewniają się dla urzędników do Gruzji na służbę wysyłanych wyłączne prawa i prerogatywy, dla większego ich zachęcenia do dalszego sprawowania tam służby, nie ma ustanowionej żadnej różnicy między szlachtą a nieszlachtą. Powtóre: Manifestem 1762 roku rozkazano, dawać przy odstawce rangi tym tylko, którzy zupełnego ze służby uwolnienia prosić będą; przy tem, podług Ukazu z dnia 6 sierpnia 1809 roku, urzędnicy, którzy otrzymali następne rangi przy odstawce, powinni być przyjmowani znowu do służby nie inaczej, tylko w tych samych rangach, które mieli przed odstawką. Obok tego w Naywyższym Ukazie z dnia 19 grudnia 1803 roku wyraźnie powiedziano: „Tym z nich, którzy zostawać będą w Gruzji na służbie przez 4 lata, i zechcą wyjść w odstawkę, albo być przeznaczonymi do innych obowiązków w Gruzji, oprócz ustanowionego podwyższenia rangi w ciągu tego czasu za odznaczenie się i lata służby, dawać przy uwolnieniu rangi następujące, chociażby nie wysłużyli zakreślonego do nagrody przy odstawce czasu.“ Podług istotnej myśli tego postanowienia, urzędnicy, którzy służyli w Gruzji przez 4 lata, powinni w tem, co się tyczy otrzymywania przy odstawce rang następnych, być wyjęci z pod prawideł powszechnych, tem bardziej, że do otrzymywania rang następujących, mają oni prawo, nie tylko przy odstawce, ale i przy uwolnieniu dla naznaczenia do innych obowiązków nie w Gruzji, a następnie rangi te służą im w rzeczywistej nagrodzie, za służbę przez lat 4 w Gruzji, kiedy tymczasem podług ogólnych ustaw, rangi następne przy odstawce tym się tylko dają, którzy zupełnego uwolnienia od służby proszą; po wyjściu zaś na powrót do służby, rangi te im są odejmowane. Dla tych uwag, i dla tego, że Głównozarządzający w Gruzji Generał *Jermołow* zapewnia, że ustanowiona Naywyższym Ukazem 1803 roku nagroda dla tych, którzy służyli w Gruzji przez 4 lata i więcej, konieczna jest potrzebna dla zupełnego niedostatku tam zdalnych urzędników, którzy oprócz tych prerogatyw, zupełnie są pozbawieni wszystkich innych pożytków, Minister sprawiedliwości mniema, iż pomieniony Naywyższy Ukaz nie powinien być ograniczany przez Manifest roku 1762, lecz należy go zostawić w zupełnej mocy.

Rada Państwa, znajdując w zdaniu Ministra sprawiedliwości, wyłożenie rzeczywistej myśli Ukazu z dnia 19 grudnia 1803 roku, przez *Opinię* postanawia je utwierdzić.

Na tej Opinii własną Jego Cesarskiej Mości ręką, dnia 8 lutego 1822 roku napisano tak:

Ma być podług tego:

Ukazem objawionym Rządzącemu Senatowi d. 9 kwiet. przez Ministra sprawiedliwości, Cesarz Jegomość, ze względu na pracowitość i odznaczającą się gorliwość do służby, zostającego przy misyi rosyjskiej w Persyi, tłumacza *Amburhera*, naysławniejszy mianować raczył radcą tytularnym.

Do osobliwości przyrodzonych kraju naszego w bieżącym roku należy, że d. 26 kwiet. w okolicach *Rygi* znajdowano wypłynione kłosa zboża, a d. 27 zrana śnieg padał.

Liczba okrętów w *Rydze* d. 29 kwietnia: przybyłych 144, wyszłych 87.

A U S T R Y A.

(z *Gaz. Warsz.*) Wiedeń d. 23 kwietnia. Ile nasz Monarcha stara się o utrzymanie pokoju, i z tego względu wszędzie, gdzie wynikają nieporozumienia, przyjmuje pośrednictwo; tyle bolesna było dla oycowskiego jego serca wiadomość od posła przy dworze tureckim, iż Porta dumnie odrzuciła ultimatum.

Od brzegów *Dunaju* d. 20. Na początku zeszłego miesiąca basza belgradzki odebrał ze *Stambułu* rozkaz rozbicia Serwian. Tym celem wezwał *Xiążęcia Mitosza* i 12 znakomitszych urzędników serwiańskich do *Belgradu*. Ci jednak nie przybyli, bojąc się zdrady. *Mitosz* oświadczył baszy, iż obecne okoliczności nie pozwalają mu udać się do *Belgradu*; dla zaspokojenia atoli Porty, posłał mu akt posłuszeństwa, podpisany przez wszystkich urzędników. Obowiązali się imieniem narodu serwiańskiego być wiernymi i przychylnymi Portie; wyrazili jednak, iż Porta nawzajem zechce utrzymać nadane swobody, do których należy także prawo noszenia broni. Akt ten posłał Basza do *Stambułu*, lecz odebrał powtórny rozkaz, aby rozbili Serwian; wydał więc stosowną odezwę. Naczelnicy serwiańscy zgromadzili się potem w *Novibazar*, i jednomyślnie postanowili opierać się rozbiciu, a w potrzebie użyć siły. Tak jest stan rzeczy w Serwii; gdzie wkrótce zapewne zaydą ważne wypadki.

Tryest d. 20. Zgromadzenie narodowe greckie, zebrane w *Epidaurus* ogłosiło nową konstytucją krajową, i w wydanym stosownym oświadczeniu wyraziło: „Walka nasza z turekami, daleka od gruntowania się na zasadach demagogicznych albo rewolucyjnych, jest owszem wojną uciskowanego narodu przeciwko barbarzyńskiemu ciemiężcyelowi jego; jest świętą z natury swojej; jest przedsięwziętą jedynie w celu odzyskania koniecznych, a od przyrodzenia zarówno wszystkim ludziom nadanych praw osobistego bezpieczeństwa, własności, honoru i sprawowania obyczajów religijnych; praw, których dziś wszystkie kraje pod jakimkolwiek rządem będące, używają; gdy tymczasem okrucieństwo barbarzyńców nie tylko je nam przemocą wydarło, lecz nawet uczucie ich w sercu naszym przytłumić usiłowało. Czyliż nie mają, nyle, co inne narody, prawa do używania tych odwiecznych i nigdy postradać się niemogących swobód? Lub czyliż nas przyrodzenie podległemu ciemniejszemu i gorszym istotom utworzyło, abyśmy nie byli ich godnemi i zostali skazani na ciągłą niewolę, i jako bezrozumne zwierzęta podlegali bezrozumnej woli dzikiego tyrana, który zdaleka po zbojecku napadłszy na nas, pod swą władzę zagarnął? Praw, które przyrodzenie głęboko w sercach ludzkich wyręło, nie może znosić niewola, trwająca 3 lub 4 wieki, a nawet 10: bo z natury swojej nie podlegają przedawnieniu. A jeśli kiedy prześlanie potrafi je na pewny czas pogniebić, mogą znowu być przywrócone do dawniejszego swego stanu. Narod grecki czuł zawsze te święte prawa; skoro mu

czas i okoliczności dozwalały, nie przestał nigdy walczyć za nie w oyczyźnie swojej z orężem w ręku, dla utrzymania ich tam, gdzie jeszcze nie zginęły, lub dla odzyskania tam, gdzie były przytłumione. Temi zasadami powodowani, chcąc niezmienne należeć znowu pobratersku do wielkiego towarzystwa chrześcian europejskich, zaczęliśmy tę nową wojnę z Turkami, czyli raczej dawniejsze nasze częściowe utarczki łącząc w wielką wojnę, występujemy do boju z tém niezłomnym postanowieniem, iż albo celu naszego dopniemy, i pozyskamy byt ludziorz przyzwoity, lub szybciej zginemy. Oręż nasz odniósł liczne zwycięstwa; lecz w wielu miejscach doznał także niemałego oporu. Pokonawszy rozmaite trudności, staraliśmy się zaprowadzić powszechny rząd tymczasowy, łączący wszystkie części Grecyi, i odpowiadający wewnętrznym i zewnętrznym jej stosunkom. Dla naradzenia się o tak ważnym przedmiocie, postanowiliśmy zwołać powszechne zgromadzenie narodowe w tutejszem mieście. Wszystkie kraje Grecyi posłały tym celem pełnomocników swoich, a naradzie pogłębokiej rozważyć rzeczy, ułożono tymczasową konstytucyą, którą cały naród rządzić się będzie. Wszyscy mieszkańcy Grecyi są dziś zarówno obowiązani być posłusznymi tej konstytucyi, obeymującą powszechne życzenie narodowe, i opartej na odwiecznych zasadach sprawiedliwości. Za przykładem innych konstytucy, stanowią się trzy władze krajowe, prawodawcza, wykonawcza i sądownicza. Zupełna tylko jedność i nieograniczone posłuszeństwo prawom mogą ustalić niepodległość naszą. Działo się w *Epidauros* dnia 15 stycznia 1822 a pierwszego roku oswobodzenia.

FRANCYA.

(z *Gaz. War.*) Paryż d. 24 kwietnia. We wczorajszym *Monitorze* znajduje się list ministra wojny, marszałka *Xięcia Belluno*, do Pana *de Fontenelles*, półkownika pólku 17go stojącego w *St. Omer*. Oddaje mu pochwały za to, iż oficerowie tego pólku odrzucili czynione im propozycje względem należenia do tajemnych towarzystw. „Dotąd (słowa są listu) ludzie niecierpiący pomyślności oyczyzny, tajemnie knowali spiski; lecz teraz są zuchwalszymi, i udają się do całego korpusu oficerów dla zachęcenia ich do buntu.“

Gazeta tutejsza, *Gwiazda*, zapewnia, iż między papierami jednej z osób uwięzionych w departamencie *Oise*, znaleziono pismo, w którym wyrażono, iż trzeba ciągle dopuszczać się podpalania, aż do nowych wyborów.

Donoszą z *Ussel*, w departamencie *Correge*, iż d. 9 b. m. żołnierz nazwiskiem *Queyriaux*, uwolniony ze służby wojskowej, chodził po rynku z kokardą trójkolorową u kapelusza. Uwięziono go natychmiast.

Wysłano ztąd znowu kilku gońców do *Petersburga*. Słychać, iż wielu anglików wybiera się z Francyi napowrót do oyczyzny swojej.

Gdy ostatnie projekta do praw nie zostały przyjęte w izbie deputowanych, z powodu, iż lewa strona nie chciała kreskować na projekt względem seminarium w *Chartres*, traci więc Francya dwie ważne korzyści. Naprzód różnicie kanałów dałoby sposobność zarobku ubogim ludziom; powtóre, ustawa pozwalająca papier na 10 franków wieczystej prowizyi zapisywać do wielkiej księgi długów krajowych, byłaby bardzo dogodną dla wspomnianych ludzi. Zdaje się, iż urządzenia królewskie nadadzą tymczasowie moc prawa obu tym projektom.

Zaszła tu wielka odmiana w prefekturze policyi. Oddalono mnóstwo urzędników.

(z *Kur. Warsz.*) Niektóre pisma zagraniczne rozgłosiły o zgonie Króla francuzkizgo, lecz Monarcha lubo często cierpi na pedogre, jednak zresztą cieszy się dobrem zdrowiem.

Od kilku dni, gazety hiszpańskie nie dochodzą do Paryża.

Nie wszystkim się podoba nota, którą Pan *Zea*, poseł nowey rzeczypospolitey kolumbijskiej,

podał w Paryżu. *P. Zea* ma być lepszym ogrodnikiem niż dyplomatykiem.

Xiążę duński już nie ma przez Londyn po wracać do oyczyzny; jego podróż dla wielu jest zagadką.

Król francuzki ma prosić Papieża o trzy kapelusze kardynalskie dla biskupów francuzkich.

Pobyt senatora *Tatyszczewa* w Wiedniu, daje wiele do myślenia politykom paryżkim; nie można wnieść, aby Austrya wyprowadziła swoje wojska z Neapolu: bo bez silnej straży tych krajów, zostawiać nie podobna; nie mogłyby się tam natychmiast zaburzenia mające związek z Hiszpanią, i dla tego wojska francuzkie zgromadzają się przy Pireneach.

Mundur wojska francuzkiego będą zmienione; kolor granatowy przywraca się; lecz każdy półk mieć będzie wyłogi innego koloru; przywracają się sapersy półkowi z brodami, co się wielu podobają; w ogólności wojsko francuzkie dozna zmian nadzwyczajnych.

(z *Kor. Warsz.*) Jeden z sekretarzy poselstwa francuzkiego w Wiedniu, przybył tu dnia 17 kwiet. wieczorem do ministerium spraw zewnętrznych; Goniec zaś nadzwyczajny z *Madrytu* nadbiegł natychmiast do ministra hiszpańskiego.

Marsylia d. 15 kwietnia. Powszechne zgromadzenie greków, zebrało się w *Koryncie*, i na uroczystym posiedzeniu uchwaliło wysłać 4 posłów do dworów: rossyjskiego, austriackiego, angielskiego i francuzkiego. Pomiędzy rozmaitemi prawami cywilnymi i wojskowymi, które w imieniu tego zgromadzenia ogłoszono, znajduje się także ustanowienie bandery greckiej, która będzie koloru czarnego, czerwonego i białego; z jednej strony, jest *Minerwa*, a z drugiej *Penis*.

ANGLIA.

(z *Gaz. rysk. Zusch.*) Poseł francuzki *Chateaubriand*, miał dnia 11 kwietnia długą konferencyą z Xiążciem *Esterhazy*. Co się tyczy polityki, Anglia ze strony swojej, jak zapewniają, wbrew opinii publicznej, miała postanowić wplątać się w wojnę. Lecz wielu wątpi, ażeby parlament zezwolił na użycie w tym celu floty i wojska. Gazeta *Morning-Chronicle* wyraźnie obwinia ministrów, że nie znają prawdziwego interessu W. Brytanii; że przymierze z Turkiem jest przeciwnarodowem, i że postępowanie ich znieważa charakter angielski; że byłoby lepiej i roztropliej wspierać usiłowania greków, których oswobodzeniu Anglia już zapobiedz nie może, a niżeli przeskadzać; mówi dalej przeciw „bezwstydniemu protegowaniu tyranii tureckiej, która tak nie przystoi dla anglików wolnie urodzonych, przez co u obcych okazać się musimy, jako naród bez obyczajów i czułości, i jako poświęcający życie milionów spółchrześcian dla pozornej korzyści na nikończemniejszego rodzaju“ pozwala sobie nakoniec wyrazów: „rząd stał się przez to bardziej jeszcze wzgardzonym, a niżeli nim był.“ (K. f. D.)

(z *Kur. Warsz.*) Politycy wnoszą, że dla dobra ogółu całej Europy, wojna w tym czasie z Turkami nie powinna być rozpoczęta.

Mówią, że prócz Margrabiego *Londonderry*, jeszcze kilku ministrów pojedzie z Królem na łód stały; że ta podróż potrwa długo, ztąd, wnoszą, że małżonki tych ministrów wybierają się do Paryża, a nawet do Wiednia.

Pani *Katalani* postanowiła póty zbierać pieniądze, póki tylko będzie mogła; znowu w Londynie daje koncerta, ale już tylko po dukacie za bilet każe sobie płacić. Gdy w *Edyburgu* długo publiczność na nie czekała, jeden ze słuchaczy, powtórzył słowa *Cycerona* wyrzeczone do *Katyliny*: *Quousque tandem Catilina?* a pókiż to *Katylino* nadużywać będziesz cierpliwości naszej.

W Irlandyi burzyciele przebrani po kobiecemu napadli na wieś, i zostali ujęci przez katolickiego proboszcza rodem francuza. Było osobliwsze widok, gdy prowadzono tych zapaleńców; twarze opalone, weyrzenia okropne, czepki na głowach, a pod salopami ładownice.

PRUSSY.

(z Gaz. rysk. Zusch.) Berlin, d. 21 kwietnia. Powstały tu rozmaite domysły względem podróży prezydenta *Rother* do Anglii. Jedni mniemają, że dyplomaty ten ma poruczenie, ułożenia się z rządem angielskim względem wprowadzania wyrobów angielskich do krajów pruskich, co by bardzo korzystnem stać się mogło dla naszych rękodzielników, których większa połowa do ostateczności przyszła. Inni znowu zapowiadają nową pożyczkę w Anglii, dla dopełnienia wszelkich zobowiązań wewnątrz kraju.

NIEMCY.

(z Kur. Warsz.) Do Wiednia nadeszła wiadomość, iż Ojciec ś., *Pius VII*, żyć przestał.

WŁOCHY.

(z Gaz. Warsz.) Lworna d. 6 kwietnia. Słychać, iż anglicy, którzy się zbisurmanili, służą na okrętach tureckich.

Rozchodzi się tu pogłoska, iż poseł francuzki w *Stambule* prosił o odwołanie.

Mówią tu o układzie zawartym między Rosją a Hiszpanią, względem tymczasowego stanowiska dla okrętów na morzu śródziemnym.

Od granic włoskich d. 9 kwietnia. W Turynie sądzą ciągle powstaneów przeszłorocznych, i znowu dwu, jednego adwokata, a drugiego więdza, skazano na śmierć. Pierwszego jako nieobecnego powieszono wizerunek, a drugiemu zamieniono karę śmierci na więzienie.

Wyszło w Rzymie urządzenie, iż wszyscy kupcy, bankierowie, urzędnicy i t. d. oprócz tylko księży, należą do gwardyi narodowej.

Gazeta rządowa neapolitańska uskarża się, iż zagraniczne gazety donoszą o niesnaskach między wojskiem krajowym i austriackim, gdy przeciwnie neapolitańczycy uważają wojowników austriackich jako swoich wybawców, i żyją z nimi po bratersku.

W *Palermie* (w Sycylii) sądzą ciągle sprawców ostatniej rewolucyi. Po przeniesieniu garbary za miasto, panuje tam zupełna spokojność. Przy spisie znaleziono między nimi 375 ludzi zdolnych do broń. Rzecz dziwna, iż tak mała liczba mogła trwożyć 150.000 ludności. Wcały Sycylii rachują 16.000 uwięzionych osób. Schwytany niedawno herszt spisku w *Palermie*, nazwiskiem *Meccio*, zeznał, iż chciano zatruć chleb i wino dla osady. Do połowy marca zabrano 77.000 strzelb u sycylińczyków, z powodu nakazu rozbrojenia mieszkańców.

Król neapolitański zalecił nauczycielom publicznym i prywatnym, aby młodzież zachęcali do nabożeństwa. Nauczyciele publiczni powinni co kwartał składać zaświadczenie od właściwego biskupa, iż starają się, aby uczniowie uczęszczali do kościołów, inaczej nie dostaną pensyi. Biskupi mogą zahronić dawaną lekcy nauczycielom prywatnym, którzyby się niedbalymi w tej mierze okazali. Oycowie i opiekuni, którzy nie posyłają dzieci do kościoła, nie mogą pozyskać urzędu. Młodzież nawet, która nie udowodni, iż bywała na naukach duchownych, nie może się starać o urząd lub prosić Monarchy o jaką łaskę.

Słychać także, iż rząd francuzki układa się w *Caraccas*, o uznanie niepodległości rzeczypospolitey kolumbijskiej.

Od granic włoskich d. 12. Widać niespodziewane uzbrajania morskie w *Neapolu*. Słychać, iż wszystkie okręty wojenne mają wyisć pod żagle i krążyć na morzu adryatyckim, dla zabezpieczenia brzegów od wszelkiej napaści.

Spodziewają się w *Neapolu* przybycia z Wiednia Xiecia *Ruffo*, posła neapolitańskiego przy dworze wiedeńskim, i jenerała *Fiquelmonx*, posła austriackiego przy dworze neapolitańskim. Słychać ciągle o oddmianie ministrów neapolitańskich.

Od granic włoskich d. 17. Do *Ankony* przybyło 63 greków, którzy uciekli z *Missolunghi* przed okrucieństwem Turków. Rząd papieński kazał im dać wsparcie.

List kupiecki z Londynu donosi, iż byli jenerał neapolitański *Wilhelm Pepe*, i jenerał angielski *Wilson*, uzbrajają wyprawę w pewnym porcie angielskim. Przeznaczenie jej jest ciekawem, lecz nie sprawa bojaźni.

PORTUGALIA.

(z Gaz. Berl.) Lisboa d. 26 marca. Dnia 18 zwłoki nieboszczki królowey z wielką okazałością z klasztoru ś. *Józefa*, gdzie od przywiezienia ich z Brezylji były złożone, przeniesione zostały do klasztoru *Estrella*.

Mówią, że Król mocno się troszczy z powodu mogącej nastąpić utraty Brezylji, oraz dla niedostatku w skarbie na potrzeby spraw rządowych w Portugalii. Stan kupiecki przełożył Królowi prośbę o cofnienie wysokiey opłaty dla przywozowego, Monarcha odpowiedział im, że rozstrzygnięcie tego należy do Korteżów.

Kommissya specyalna w rzeczy stosunków handlu między Portugalją a prowincjami zamorskimi, podała Korteżom projekt wyroku składającego się ze 25 artykułów, które wszystkie korzystne są dla Brezylji, i okazują dążenie uspokojenia tameczney niechęci, ofiarą wielkich korzyści, jakiby dla niej ze stałej jednności z ziemią macierzyńską wynikać mogły. Pan *Fernandez Thomas* odezwał się tak z tej okoliczności: „Brezylja albo jest rzeczywiście skłonna do zostawania w połączeniu z Portugalją, wtedy powinna słuchać uchwał Korteżów: albo nie chce tego, tylko odłączyć się od nas; jeśli tak jest w rzeczy samey, wtedy oświadczam głośno moje zdanie, niech się oddzielają.“ Korteży przyjęły 14 artykułów oraz propozycyą. Skutkiem czego handel między królestwem portugalskiem, Brezylją i Algarbią, ma być uważany jako między prowincjami jednakiej ziemi. Okręty narodowej budowy i które są własnością portugalską mogą zawijać do wszystkich portów we wszystkich posiadłościach portugalskich. Równość i jednostayność monety narodowej ma być jak można nayprędzey wprowadzona w królestwach zjednoczonych, podobnie i jednostayny systemat miary i wagi. Przywóz niebędącego płodem z Brezylji cukru, tytoniu, kawy, kakao i rumu, na spożycie w Portugalii i Algarbii, jest zakazany. W Brezylji zakazany jest przywóz, niepochozącego z Portugalii, Algarbii i jej wysp, wina, octu winnego, wódki i soli. Towary z rękodzielni portugalskich i algarbijskich wolne są w Brezylji od opłaty przywozowej. Wszystkie artykuły zagraniczne mogą być wprowadzane do Brezylji z taką opłatą jak w Portugalii, a od zakazanych w Portugalii z opłatą 30 od sta. Podatek konsumpcyjny od wszelkich zagranicznego przemysłu płodów mają być jednostayne w Portugalii i Brezylji. Marszałek Lord *Beresford*, który przed rokiem przymuszony był oddać się z Portugalii, i od tego czasu żył z rodziną swoją i kilku portugalczykami w *Rouleford* pod *Rennes*, popłynię z *Brest* do Anglii, i jak powiadają, obeymie dowództwo nad 20.000 ludzi, które rząd tameczny ma poruszyć.

Królewska fregata *Perola* przyprowadziła tu wyszlą z *Gibraltaru* buenos-ayreską korwetę *Heroína*, będącą pod dowództwem *W. R. Masson*, i mającą 26 armat i 134 ludzi, a która dawniey handlowi naszemu znacznie szkodziła. Zabraną została d. 20, i nie czyniła żadnego oporu.

WYSPY JONSKIE.

Eskaadra grecka będąca teraz na morzu Jońskim, składa się z 59 wielkich uzbrojonych okrętów.

W środkowej Albanii, gdzie dotąd było spokojnie, wybuchnęło wielkie powstanie.

Słychać, iż *Odyseusz* odniósł znowu znaczne korzyści nad Turkami.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 2 maja rubel srebrny, 3 ruble kop. 87, czerwony złoty nowy rubli 11 kopiejek 85, stary rubli 11, kopiejek 65, imperyal rubli 37 kop. 60.

Wilno dnia 5 Maja 1822 Roku v. s.

Pozew Edyktalny.

1. Działo się w Kaliszu dnia 23 kwietnia 1822 roku. Na żądanie Andrzeja Frydrych Patrona przy Trybunale Cywilnym i instancji Województwa Kaliskiego, jako kuratora masy sukcesyjno-likwidacyjnej niegdy Władysława Hrabiego Gurowskiego Marszałka Wielkiego Xięstwa Litewskiego, z urzędu w mieście Wojewódzkim Kaliszu przy ulicy Maryańskiej pod liczbą 101 zamieszkałego. Ja Jakób Lubiejowski Wóznym przy Trybunale Cywilnym Województwa Kaliskiego w Kaliszu przy rynku pod liczbą 27 mieszkający, dnia 9 grudnia 1813 r. nominowany, zapoznałem wszystkich wierzycieli niegdy Władysława Hrabiego Gurowskiego Marszałka, czyli teraz do masy po nim pozostałych konkurujących, i jakowe bądź pretensje do tejże masy mieć sobie roszczeniowych, a mianowicie: 1, Rozalię z Szymanowskich imo voto Haličką, 2do Batkowską, jako opiekunkę nieletnich swych dzieci w pierwszym małżeństwie splodzonych z imion i liczby niewiadomych, w Szamotułach Wielkim Xięstwem Poznańskim mieszkać mającą. 2, Michała Czernieckiego dzierżawcę wsi Suchy pod Kleczewem tamże zamieszkałego. 3, Franciszka Przeuskiego dziedzica dóbr Kokanina w Powiecie Kaliskim. 4, Xawerego Mikorskiego w Sobocie w Powiecie Odolanowskim Wielkim Xięstwem Poznańskim czyli jego sukcesorów, jako to: Józefa Mikorskiego Prezesa Sądu Ziemiańskiego Poznańskiego w Poznaniu zamieszkałego, i innych jeżeli są, niewiadomych. 5, Półkownikową z Zakrzewskich Szwerynową Półkownika Antoniego Szweryna małżonkę, czyli oboje małżonków Szwerynów w Poznaniu mieszkających. 6, Jana Bronisz jako opiekuna nieletnich swych dzieci Nazarego, Sergiusza i Petronelli Broniszów w Powiecie Pyzdrowskim we wsi Bieganowie mieszkających. 7, Xiędza Antoniego Stawskiego Proboszcza z Kurnika w Wielkim Xięstwem Poznańskim lub jego następcę. 8, Kollegiatę Poznańską czyli Jana Zielińkiewicza Dziekana i Prokuratora teźże kolegiaty. 9, Kollegium Wikaryuszów w Gnieźnie czyli Szymona Kulczewicza Proboszcza i Prokuratora tegoż kolegium. 10, Eleonorę Wegner wdowę po kotlarzu Wegner, w Poznaniu. 11, Antoniego Rusieckiego Rotmistrza Województwa Brzeskiego Litewskiego w Brześciu Litewskim. 12, Sukcesorów Wojciecha Brochowskiego, pozostałą wdowę Maryannę Brochowską i dzieci w Libobrach pod Pyzdrami. 13, Klasztor Xięży Franciszkanów poznańskich w osobach przełożonych Xiędza Nowaka i Xiędza Wincentego Więckiewicza. 14, Ernesta Gottlieba Szulz w Poznaniu na Sapielowskiej wolności mieszkającego, czyli teraz jego sukcesorów z imion, nazwisk i mieszkań niewiadomych. 15, Franciszka Swiderskiego w Konarzewie pod Poznaniem. 16, Xawerego Jasniskiego w Witkowicach pod Gnieznem. 17, Xawerego Hrabę Działyńskiego Senatora Wojewódę, czyli teraz jego sukcesorów, jako to: Tytusa Działyńskiego, Paulinę z działyńskich Dzieduszycką, Klaudynę Hrabiankę Działyńską, Justynę z Dzieduszyckich Hrabinię Działyńską wdowę, wszystkich w Konarzewie Powiecie Poznańskim zamieszkałych. 18, Xiędza Michała Miszczeńskiego czyli Miszewskiego Proboszcza w Konarzewie. 19, Kazimierza Sokołowskiego Starostę w Orłowie pod Kutnem mieszkającego. 20, Wojciecha Lubierskiego organistę z Konarzewa. 21, Barbarę Olszanowską w Poznaniu na rybakach. 22, Melchiora Jarnowskiego w Zabicach pod Płockiem jako pełnomocnika swych siostr Wiktoryi i Klary Jarnowskich, czy też siostry Jarnowskie z zamieszkania niewiadome. 23, Ignacego Działyńskiego czyli Kuratora masy sukcesyjno-likwidacyjnej po tymże Działyńskim pozostałym W. Bartłomieja Turskiego patrona Trybunału Cywilnego Województwa Płockiego w Płocku z urzędu zamieszkałego. 24, Antoniego Czarneckiego w Gorazdowie pod Pyz-

drami. 25, Antoniego Rudnickiego w Piętnie pod Kaliszem zamieszkałego. 26, Opiekunią Angieli Przyjemskiej, w osobie Ignacego Skalawskiego z zamieszkania niewiadomych. 27, Alexandra Potworowskiego w Poznaniu. 28, Synagogę żydowską w Kleczewie Powiecie Konińskim. 29, Jakóba Jelenkiewicza w Kleczewie. 30, Sukcesorów Star. Leszczyńskiego w Kleczewie z imion, i nazwisk niewiadomych. 31, Marka Aronowicza w Kleczewie. 32, Krystyanę Koszutską przedtem żonę Raciber w Warszawie. 33, Aptekarza Stimming w Poznaniu. 34, Henryka Augusta Helling kupca w Poznaniu. 35, Józefa Raszewskiego dzierżawcę w Koszutach pod Kleczewem. 36, Sukcesorów po Marszałkowej Gurowskiej z imion, nazwisk i mieszkań niewiadomych. 37, Konstantego Tuszyńskiego, czyli jego Cessyonariusza Kazimierza Sokołowskiego Starostę w Orłowie pod Kutnem. 38, Kamelaryę miasta Kleczewa w osobie Burmistrza, Kommissarza Delegowanego do Obwodu Konińskiego, i w osobie JW. Radoszowskiego Prezesa Kommissyi Województwa Kaliskiego. 39, Alexandra Hrabę Unrug w Kargowie zamieszkałego. 40, Wierzycieli masy konkursowej Teperowskiej w Warszawie, a mianowicie: a) Karola Dyrenthal z pobytu niewiadomego. b) Xiędza Grochowskiego z pobytu niewiadomego. c) Wincentego Glazer w Warszawie. d) Gorczyńskiego z pobytu niewiadomego. e) Eleonorę Friese w Petersburgu. f) Teofila Goerlica teraz Frydrykę z Goerliców Cassenową aptekarską w Warszawie. g) Xiędza Murzyńskiego, i h) Grocholskiego czyli dwóch ostatnich cessyonariuszów sukcesorów po niegdy Stanisławie Prądzyńskim Prokuratorze z Poznania, jako to: Wincentego Prądzyńskiego Sędziego, i Ignacego Prądzyńskiego Podpółkownika inżynierów, Nepomucenę z Prądzyńskich, Antoniego Moszczyńskiego, i Sylwią z Prądzyńskich Jana Krasickiego małżonki czyli oboje Moszczyńskich i Krasickich małżonków w Kaliszu. i) Handel Salamona Lewi z Berlina. 41, Annę z Druardów Richterową doktora Richtera Małżonkę w Warszawie. 42, Dyonizego Dorpowskiego Pułkownika i Landrata w Krumensee pod Hammersztejn w Wschodnich Prusach. 43, Kupca Weigel w Wrocławiu. 44, Kuratorów masy Konkursowej kupców Warszawskich Roeslera i Hurtycha w Warszawie. 45, Sukcesorów Fabisza Szlama, któremi są: a) Michał, b) Jakób, c) Leibel Peisach bracia w Poznaniu. 46, Michała Lisieckiego w Poznaniu. 47, Sukcesorów po niegdy Katarzynie z Bogusławskich Godziszewskiej, a mianowicie: a) Tomasza Dobrowolskiego w Poznaniu imieniem żony. b) Pawła Bogusławskiego. c) Marcina Bogusławskiego mieszczan z Wroniek w Powiecie Obornickim Wielkim Xięstwem Poznańskim. 48, Franciszka Antoniego dwóch imion Konopkę w Nieborzynie pod Kleczewem w Powiecie Konińskim. 50, Sukcesorów po niegdy Murakowskim z Rogalina, a mianowicie: a) Władysława, b) Jerzego, c) Łukasza i d) Maryannę żonę Gorgolińską praczkę z Konarzewa, rodzeństwo Murakowskich z zamieszkania terazniejszego niewiadomych. 51, Macieja Muszczyńskiego Piwowara w Wirach pod Poznaniem. 52, Jana Cyszewskiego borowego tamże w Wirach. 53, Szymona Komorowskiego w Swadynie pod Poznaniem. 54, Wojciecha Zbyszewskiego w Ruchocinie pod Witkowem w Wielkim Xięstwem Poznańskim. 55, Jana Bandau złotnika w Warszawie. 56, Maryannę Ollier w Warszawie. 57, Chrystyana Hilligund Szmuklerza w Warszawie czyli jego Sukcesorów Maryannę Hilligundową i nieletnie dzieci, z imion, nazwisk i pobytu niewiadomych. 58, Sukcesorów Maryanny Wyganowskiej, a mianowicie: a) Jakóba Wyganowskiego w Kopydłowie pod Kleczewem. b) Katarzynę z Wyganowskich Turską. c) Józefę Papiewską z pobytu czyli zamieszkania niewiado-

me. 59, Adama i Macieja braci Miaskowskich w Siedlicku w Xięstwie Poznańskim. 60, Małżonków Malickich w Łemży. 61, Waleńego Myszkowskiego w Galewicach pod Wielunem w Województwie Kaliskim. 62, Jozefa Pięknoleckiego w Wilnie w Litwie na Antokolu zamieszkałego. 63, Ludwika Brunet w mieście Moskwie w Rossyi. 64, Petronellę Zielińską w Warszawie. 65, Sukcessorów nieletnich po niegdy Krakau Krawcu w Warszawie. 66, Andrzeja Malczewskiego w mieście Wilnie w Litwie. 67, Franciszka Obnińskiego w Gelczynie pod Warszawą. 68, Antoniego Geppert byłego Królewskiego Sekretarza w Warszawie. 69, Eleonorę z Ponińskich Zarembiną jako Cessyonaryuszkę Majora Kozłowskiego z zamieszkania niewiadomą. 70, Jana Kremskiego z Wormit w Warmii w Państwie Pruskiem. 71, Klemensa Dąbskiego w Zadzimiu w Obwodzie Sieradzkim. 72, Marcina Mieczek w Srodce, pod Szrodą w Xięstwie Poznańskim. 73, Sukcessorów Carpentier w Warszawie, a mianowicie nieletnie dzieci: a) Henryka syna. b) Julii Córki Carpentier, i pozostała Matkę zamężną Szulborską w Warszawie zamieszkałych. 74, Kuratora Massy upadłego Bankiera Schulza w Warszawie, czyli jego wierzycieli. a) Filipa Fleury w Warszawie. b) Braci Friebsen, czyli per successionem Sukcessorów Bankiera Warszawskiego Poths w Młocinach pod Warszawą. c) Wiktora Grządźkiego. d) Jana Gaczowskiego. e) Bankiera Gulet. f) Jana Klug, czyli Kuratora Massy Konkursowey tegoż, wszystkich z zamieszkania niewiadomych. g) Sukcessorów Hipolita Lemńskiego czyli ich Cessyonaryusza Marcina Molskiego, Półkownika w Warszawie. h) Salomona Lewi. i) Sukcessorów Józefa Müllera. k) Sukcessorów Franciszka Moryno. l) Sukcessorów Pakurskiy z imion, nazwisk i mieszkania niewiadomych. l) Sukcessorów Ryxa Starosty Piaszczyńskiego czyli ich Cessyonaryusza Platau Negocyanta w Warszawie. m) Agnieszki Szyncler. n) Sukcessorów Tomasza Skorpupskiego. o) Sukcessorów Sisa. p) Sukcessorów Michała Satlera. q) Sukcessorów Wernickiego. r) Sukcessorów Stanisława Wisniowski. s) Fryderyka Garczynskiego, wszystkich z imion, nazwisk, zamieszkania i pobytu niewiadomych. 75, Kuratora Massy, Bankiera Kabryta czyli jego Wierzycieli mianowicie: a) Sukcessorów Antoniewicza z imion, nazwisk i zamieszkania niewiadomych. b) Jana Bartniewskiego, czyli jego Cessyonaryusza Półkownika Marcina Molskiego w Warszawie. c) Jana Barankiewicza. d) Felixa Barzynkowskiego z zamieszkania niewiadomych. e) Filipa Borowskiego w Krakowie. f) Sukcessorów Woyciecha Bartochowskiego, z imion, nazwisk i zamieszkania niewiadomych. 76, Salomona Krug, Kupca z Poznania czyli jego Cessyonaryusza Leyzera Manasowicza z zamieszkania niewiadomego. 77, Katarzynę Grabską w Warszawie. 78, Wacława Weissenhoffa, Kupca w Warszawie, czyli jego Sukcessorów tamże, z imion nazwisk niewiadomych. 79, Szczepana Kuczera w Konarzewie w Xięstwie Poznańskim. 80, Sobierajskiego Slosarza w Słaboszewie pod Kleczewem. 81, Nepomucena Łubierskiego, Leśniczego z Kretowa pod Srodą w Xięstwie Poznańskim. 82, Jana Tarnowskiego, Ogrodowego w Konarzewie w Xięstwie Poznańskim. 83, Ignacego Głuchowskiego w Poznaniu. 84, kupca Chaudois w Warszawie. 85, Władysława Gurowskiego, czyli jego Sukcessorów z imion i nazwisk niewiadomych, w osobie matki i opiekunki Hr. z Cieleckich Gurowskiej w Rusocicach w Województwie Kaliskim. 86, Sukcessorów Antoniego Sobockiego, to jest: Piotra w Wieluniu i Marcellego w Warszawie zamieszkałych. 87, Sukcessorów, Karóla Tormanna z Bydgoszczy, a mianowicie z pierwszego małżeństwa: a) Annę Wilhelminę Jeschke, Rzeźniczkę w Bydgoszczy. b) Karolinę Balher, Szewcową tamże, z drugiego małżeństwa. c) Ludwika Tormann. d) Karóla Tormann Ogrodowego synów. e) Zofią. f) Zuzannę. g) Emilią Tormann córkę. 88, Jana Mieleckiego z zamieszkania niewiadomego.

89, Helenę Biernacką, w Warszawie. 90, Kupca Jakóba Pleiffer w Poznaniu. 91, Sukcessorów Strauchwalda, z imion i nazwisk niewiadomych w Poznań. 92, Franciszka Malczewskiego z zamieszkania niewiadomego. 93, Xięży Mansyonarzy w Gnieźnie. 94, Gottfrieda Kochler czyli jego Sukcessorów z imion niewiadomych w Warszawie. 95, Chrystyana Ellbich w Warszawie. 96, Xiędza Stanisława Rutkiewicza Proboszcza w Kleczewie zamieszkałych. Ażeby się wszyscy stawili na Audyencyi Trybunału Cywilnego Iszcy Instancyi Województwa Kaliskiego, Wydziału IIgo w mieście Kaliszu w Pałacu Sądowym przy ulicy Jozefiny, bądź osobiście w asystencyi Patronów, bądź też przez Patronów, (a mianowicie tych którzy, poniżej są wymienieni na przypadek niewiadomości pozwanych) — a to pozwani w kraju Królestwa Polskiego mieszkający i z zamieszkania niewiadomi, po upływie dni ośmiu, i czasu na myriametry, od daty ogłoszenia w pismach publicznych i wręczenia prawem wskazanego, zaś po zagranicami tegoż Królestwa i w odleglejszych państwach zamieszkałi po upływie 2ch i 4ch miesięcy od ogłoszenia w pismach publicznych niniejszego zapozwu o godzinie 9 zrana lub wtedy, gdy sprawa z rejestru sobie właściwego do sążenia przywołana zostanie, i na wnioski Kuratora odpowiedzieć byli gotowi. Który w terminie rozprawy żądać będzie wyrzeczenia prekluzyi przeciwko niestawiającym Wierzycielom, wydania wyroku z stawiającymi, i ustanowienia między nimi klas do rozbioru massy. Dla objaśnienia Wierzycieli. Kurator nadmienia; iż massa ta sukcesywno likwidacyjna, wzięła początek w roku 1791 w Sądzie Ziemi Gnieźnieńskim, po zaszłej śmierci Władysława Hrabu Gurowskiego Marszałka Wielkiego Xięstwa Litewskiego przez otwarcie nad pozostałą po nim fortuną processu potioritatis. Dla zaszłych później odmian politycznych, a z niemi i odmiany prawa w kraju, sprawa obecna stosownie do formy prawa Pruskiego, pertraktowała się w Regencyi Poznańskiej, jako massa sukcesywno likwidacyjna. Wierzyciele likwidowali się, i pokładali swoje dokumenta, rzecz była przygotowaną do wydania wyroku klasyfikacyjnego, w czasie gdy ustał Rząd Pruski. W roku 1810 Trybunał Departamentu Poznańskiego, podniósł tę masę przez ustanowienie Kuratora, lecz żaden aż do czasu nowey odmiany polityczney w roku 1815 niezapadł z Wierzycielami ogólny klasyfikacyjny wyrok. W skutek zaś tęj ostatniej odmiany polityczney massa ta Trybunałowi Cywilnemu Województwa Kaliskiego po rozsądzeniu dostała się. — Składa się zaś z dóbr Kleczewskich w Województwie Kaliskim Powiecie Konińskim, Pałacu w Warszawie, Pałacu w Poznaniu i z rozmaitych aktywów. Zdolni do przyzywania zleceń pozwanych Wierzycieli, w obecney massie, są mianowani przy tutejszym Trybunale Patronowie: 1. Woyciech Probus. 2. Józef Miklaszewski. 3. Michał Ordega. 4. Józef Rozdeicz. 5. Jan Miczke. 6. Felix Więckowski. 7. Jan Chrystowski. 8. Fortunat Rudowski. 9. Stanisław Piaskowski. 10. Józef Rokossowski. 11. Ignacy Milewski. 12. Mikołaj Kobyłecki. 13. Mateusz Rubach. 14. Xawery Wołowski. 15. Józef Łojewski. Dokumenta Wierzycieli, którzy się za Rządu Pruskiego w Regencyi Poznańskiej likwidowali, znajdują się w Archiwum Trybunału Województwa Kaliskiego.

Jakób Lubiejewski W. T. C. W. K.

P o z e w.

1. Wedle Ukazu Jego Imperatorskiej Mości Samowładnego całą Rossyą etc. etc. Urodzonym Aloizemu debitorowi, Rozyne z Jabłońskich żenie pretensorce Wysockim Porucz. woysk pol., Floryanowi Raykiewiczowi Sędziemu Granicznemu Nowogródz. Kazimierzowi i Adamowi Rewieńskim i dalszym sukcesorom zesłego Franciszka Rewieńskiego, Stanisławowi Mikulskiemu, Andrzejowi Nielubowiczowi, Michałowi i Józefie Kadziewiczom, Stanisławowi Sielickiemu, Janowi Dębowskiemu, Justynowi Samowiczowi, Stanisławowi Ka-

linowskiemu, Grekowickowi, Antoniemu Bogusławskiemu sędziemu granicz. ptu telszew., Annie Kostrowickiej, Annie Jacyniczowej, Niczajowej, Marciniewskiemu, Kuroczyckiemu, Haruckiewiczowi, Ignacemu Zabłockiemu, oraz dalszym kredytorem i pretensorom do funduszu Ur. Alojzego Wysockiego dopominki stosującym, pozew edyktałny przed Sąd Ziemski Ptu Nowogrodzkiego przez Gazetę Kurjera Lit. ogłaszający się, stosownie do oświadczenia w roku teraźniejszym waktach Ziemskich nowogrodzkich zanesionego, z powództwa Urodzonego Mikołaja Magnuszewskiego wydaje się o to: iż obżalni kredytorem mimo wyniesiony przed Sąd Ziemski Ptu nowogrodzkiego przez obżal. Wysockiego edyktałny zapozew w roku ominionym gbra 15 dnia, mając się niestannie skondemnować siebie dozwolili; przez co gdy wyradza się obojętne mniemanie względem realności ich dopominków, i gdy niestannością przewlekając sprawę na koszt niepotrzebne strony narażają i do wyświeślenia ogólnych zawinień obżalnego Wysockiego czynią przeszkodę, a nadewszystko, gdy tą koleją w myśl praw dla niestawiających kredytorem ammissya ich pretensorstw następować musi; z tych przeto pobudek żalcy pozywa obżalnych do Sądu, następne zakładając prożby: z obżalnemi kredytorem o skasowanie ich pretensyow jako zmównie i napastnie poformowanych, o uznanie niestawiającym ammissyi, a w razie ich stannosci o komportacyę wszelkiego rodzaju dowodow, za któremi roszczą do masy pretensorstwo, o oprysiężenie oncy, o rekognicyę w ziemstwie nowogrodzkim dokonać się powiną, wszystkich pretensorstw kredytorskich, o zaprzysiężenie tamże realności onych; z obżalowaną Wysocką o zniaczenie jey zapisow, o danie dostateczney paręki na odpowiedź wrazie przyjęcia przez ją administracyi oddanego pod rozdział majątku z obżal. Wysockim, o wyświeślenie ogólnych zawinień pod juramentem, o wykazanie zrzódła ich nastania, a ze wszystkiemi o zwrot wydatkow prawnych, winy pochwałkowe, i o to wszystko co przy sprawie żądaniem będzie. Z wolną poprawą tej żałoby.

Roku 1822 Marca 31 dnia. Woźny niżej podpisany świadczę, iż tego pozwu kopii trzy z autentykiem zgodnych, z powództwa W. Mikołaja Magnuszewskiego, jedną WW. Alojzemu i Rózy nie z Jabłońskich Wysockim porucz. woysk pol. w majątności Suchorzebczyźnie na dniu 31 miesiąca marca, drugą W. Floryanowi Raykiewiczowi Sędziemu Gran. Ptu Nowogrodz. w mieście Nowogrodzku w dniu 29 tegoż miesiąca, obie ooczewisto do rąk podałem, a zaś trzecią po WW. Kazimierza i Adama Rewieńskich, Stanisława Mikulskiego, Grekowicza, Antoniego Bogusławskiego Sędziego granicznego ptu telszewskiego, Annę Kostrowickę, Annę Jacyniczową, Niczajową, Marciniewskiego, Kuroczyckiego, Haruckiewicza, Ignacego Zabłockiego; jako niewiadomych zamieszkania do drzw. sądowych ziemskich w dniu 31 marca idącego roku przybiłem oraz o terminie etannosci przed Sądem Ziemskim ptu nowogrodzkiego na kadencyi juniowej teraźniejszego 1822 roku zawiadomiłem.

Piotr Lityński Woźny Ptu Nowogrodzkiego. Roku 1822 miesiąca apryla 5 dnia przed aktami Jego Imperatorskiej Mości ziemskiemu ptu nowogrodzkiego stawając osobiście Woźny w górze wyrażony takowy pozew zeznał i ony własney ręki podpisem w protokule potocznym umieścił, świadczę Karol Jabłoński Nowogr. Ziem. Aktowy Regent.

Roku 1822 miesiąca apryla 30 dnia takowy pozew wolno umieścić w Gazecie Kurjera Lit. Nikodem Kiersnowski Pisarz Ziem. Ptu Nowogr.

1. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEJ MOSCI Samowładnego całą Rosyą etc. etc. etc.

Pozew przed Sąd Ziemski Ptu Słonimskiego z powództwa Ur. Józefata Lipskiego Sędziego Normalnego Słonim. Ur. Józefowi Nideckiemu Woyskiemu lub jęgo successorom po dekrete powrotnym niestannym Sądu Ziem. Słonim. roku 1822

januaryi 23 zapadłym, w miejscu exekucyi wyniesiony w prośbach, aby obżalny Nidecki solucyą za kondemnaty dopełnił, i chociaż żadney części w głowach Urodz. Falkowskich. i z Kosińskich Olendzkiej aktorstwa w mieście Hólnce w pcie Słonim. nie masz i mieć nie możesz i dla tego, dochodzenia od lat 30 kilku zaniechałeś; na kwestya jednak ze strony Ur. Kazimierza Wołłowicza b. Podkom. Słonim. w sprawie z żalującym debitorem, jedynie dla zyskania upragnioney przewłoki wniesioną, stanąwszy przed Sądem Ziem. Słonim. stan rzeczy w tej mierze okazał, i o powrót wydatkow prawnych.

Roku 1822 miesiąca apryla 29 dnia Woźny zeznaje, iż tego pozwu dwie kopie z autentykiem zgodne z powództwa W. Józefata Lipskiego Sędziego Normal. Słonim. przed Sąd Ziem. Słonim. na kadencyą następną juniową Urodz. Józefowi Nideckiemu Woyskiemu Sandeckiemu lub jęgo successorom jako niemającemu osiadłości w Lit. Guberniach i niewiadomo gdzie mieszkającemu do drzw. Izby Sądowych Grodz. i Ziem. Słonim. przybiłem, i że trzecia kopia z urzędowym zamieszczeniem do Gazety Kurjera Lit. dla trzykrotnego ogłoszenia przez pocztę Słonim. posłana, przez jaki sposob o nastąpić mającey rozprawie zawiadomiłem.

Grzegorz Czerechowski Woźny Ptu Słonim. Ze takowy pozew wolno jest pomieścić w Gazecie Kurjera Lit. poświadczam Ziemski Słonim. Pisarz Hieronim Przecławski.

Dzierżawa Traktyerow.

1. Z powodu niejawienia się życzących na termina w trzech ogłoszeniach rady, naznaczone ku wzięciu w dzierżawę na pułczwartu roku z dnia 1 junii teraźniejszego 1822 roku po dzień 1 januaryi 1825 dwóch w Mieście Kownie traktyerow na mocy naywyżey utwierdzonego w dniu 14 marca 1821 roku postanowienia w arędy wypuszczających się. Rada ninieysza naznaczywszy po czwarty raz na takowy objekt termina, mianowicie 6go, 12, i 20go maja miesiąca, roku teraźniejszego, wzywa, aby każdy z życzących one traktyery dzierżać, jawił się na te termina do Rady ninieyszey z dostatecznemi i wedle praw przyjąć dozwolonemi ewikciami, zawierającemi się w domach murowanych w miastach położonych i nieruchomościach majątkach pieniężnych w gotowiznie summach i bankowych biletach, przedstawując o swobodności domow i nieruchomościach majątkow świadectwa Głównego Sądu 2 Departamentu, a na domy i prawne ocenki: do jakowego zadzierżawienia dopuszczają się kupcy wszystkich trzech Gild, Mieszczanie i handlujący włościanie mający ustanowione świadectwa na prawo handlu, z tém jednak, aby każdy z życzących złożył w Radzie stosownie do 20 punktu wzmienionego postanowienia atestat, to jest kupiec i Mieszczanin od mieyskiego Głowy i mieyskich Starostow, cechowy gdzie jest cech od rzemieślniczego Głowy i starszyny, włościanin skarbowy lub udzielny od swey zwierzchności, a Obywatelski od swego dziedzica lub zarządzającego. Jakowy atestat powinien zawierać w sobie, że ten komu się ony wydaje, jest dobrej konduity, nienotowany w złych postępkach i niekarany, oraz skarbowe i do gromad należące powinności regularnie wypelnia. 1822 roku apryla 27 dnia. Autentyk podpisali Daniel Wilenciusz Prezydent. Karol Milaur Radca. Tomasz Lenczewski Radca. Ferdynand Gincit

Radca. Za zgodność świadczę, Litt. Wileń. Gubern. Rządu Sekretarz Wierzbicki.

1 JPan Löffler aprobowany dentysta ma honor donieść Szanowney Publiczności, że mieszkanie swoje przemienił; przeniósł się z domu Szwarca naprzeciwko do domu JPani Lachowiczowey na 3cim piętrze pod N. 193 na ulicy Zamkowej.

1. Uwiadamia się ninieyszém, iż została zgubioną tabakiera złota kształtem pugileresu zrobiona, z napisem polskim na wierzchu zokładki będącym, pamięć matową deseniem w kosteczki roboty Bracenta z dnia 22 na 23 miesiąca apryla r. b. który takową znalazł raczy zgłosić się do podpisanego mieszkającego przy ulicy Trockiey u XX. Franciszkanow na 2gim piętrze w klasztorze pod N. 31 za odniesienie której nagrody czerwonych złotych 4 przeznaczam Antoni Piotrowski.

Doniesienie Xiegarskie.

2. Słownik Łacińsko-Polski z poruczenia komitetu filologicznego przy Cesarskim Wileńskim Uniwersytecie, wypracowany przez J. X. Kanonika Czerskiego, stosownie do postępu leksykografii czasów naszych, którego wydanie nakładem moim przedsięwziąłem, bez przerwy się drukuje, i lubo na zapowiedziany przeze mnie termin niemożem pierwszego tomu wypieszyć dla obszerności dzieła, równie jak dla wielu przeszkód w samem drukowaniu, mam honor atoli uwiadomić, iż jak nayszybsze i naydokładniejsze uszczenie się jest jedynem moim staraniem.

Lecz że 42 arkusze dotąd wydrukowane nie składają jeszcze tomu pierwszego, przeto prenumerotorowie raczą cierpliwie zaczekać na zupełne tegoż tomu ukończenie, a miejscowi i przychodzący do mojej xiegarni mogą w każdym czasie widzieć drukowane i cały postęp drukujących się dalszych arkuszy. Fryderyk Moritz.

2. Dyżmas Gertman na sukcesorach zeszedł go Felixa Kukiela Regenta, Dekretem Sądu Głównego Lit. Wileń. Depart. 2go mając sobie sądzoną sumę złotem czer. zł. 347 a monetą srebrną zł. pol. 1138 gr 11 ma zamiar oną przelać Życzący zatem nabydź wlewkiem ten stosunek, raczy zgłosić się do Regenta Granicz. Ptu Wileń. Sakowicza mieszkającego w pałacu Senatorsa Ogińskiego na Rudnickiey ulicy. Ze strony zaś Aktora zapewnia się, wszelka w układzie powolność i łatwość.

Roku 1822 mca apryla 24 d. Takowe ogłoszenie może Redakcyja Karyera Litt. umieścić w druku Józef Naborowski Grodz. Wileń. Pisarz.

О Б Ъ Я В Л Е Н І Е

2. По волѣ Господина Главного командующаго 1. армією, Интендантство оной объявляетъ, что торги на поставку для войскъ сей Арміи и причисленныхъ къ оной, съ 1 Августа сего по 1. генваря будущаго 1823 года, назначаются въ казенныхъ Палатахъ тѣхъ самихъ Губерній, гдѣ войски расположены; имено: Воронежской, Тамбовской, Екашеринской, Слободско-Украинской, Рязанской, Курской, Орловской, Калужской, Тульской и Полтавской торги: Юня 1, 5 и 7; переторжки: 9,

12 и 15, Смоленской, Черниговской и Минской торги Юня 7, 9 и 12, переторжки Юняжъ 15, 16 и 19.

На сіи сроки вызывающіяся желающіе къ торгамъ съ законными залогами, во уваженіе по мѣсячной поставке, на сей разъ въ пашую часть противъ подряда, а на обезпеченіе задатковъ особо, кромѣ общественныхъ опъ дворянства поставокъ, кои остаются на одномъ довѣріи. Въдомости о потребностяхъ въ каждой Губерніи, будутъ разосланы въ Казенныя Палаты въ свое время и публично въ оныхъ открыты, вмѣстѣ съ подробными кондиціями и прочими правилами, на основаніи коихъ должны происходить торги.

Исправляющій должность Генераль-Интенданта 1. Арміи Аршиллеріи Генераль-Маіоръ Пироговъ.

2. Z woli JW. Głównodowodzącego 1szej armii, Intendencya teyże armii ogłasza, iż targi na dostawę dla woysk tey armii i przyłączonych do niey, od 1go augusta roku teraźniejszego do 1go januaryi następującego 1823 roku, naznaczają się w Izbach Skarbowych tych guberniy, gdzie woyska są rozłożone, mianowicie: w Woronezkiej, Tambowskiej, Ekaterynostawskiej, Słobodzko-Ukraińskiej, Riazanńskiej, Kurskiej, Orłowskiej, Kaluzkiej, Tulskiej i Poltawskiej targi: junii 1go, 5go i 7go, przetargi: 9go, 12go i 13go; w Smoleńskiej, Czernihowskiej i Mińskiej targi: 7go, 9go i 12go, przetargi 15go, 16go i 19go także junii.

Na te terminy wzywają się życzący dla targow z prawnymi ewikcyami, w proporcji do miesięczney dostawy, na ten raz równającemi się piątey części całego podradu, a na zabezpieczenie zadatkow osobno, prócz dostawy od zgromadzeń szlacheckich, które pozostają na samey ufności. Wiadomości o ilości potrzebney w każdej gubernii, będą w swoim czasie rozeslane do Iz Skarbowych i publicznie w nich otwarte, razem ze szczegółowemi kondycyami i dalszemi prawidłami, na ośnowie których powinny się odbywać targi.

Sprawujący obowiązki jeneralnego Intendenta 1szej armii Jeneral Major Artylleryi Pirohow.

2 Rząd Gubernialny Litewsko-Wileński podaje do wiadomości, iż majątki Koszany i Grudziszki, przynależne do Miasta Kowna, i mające położenie w Powiecie Kowienskim, za które ninieyszy tenutor Józef Pruski płaci co rok rubli srebrnych 3,162, oddają się w arędną dzierżawę przez licytacją; a zatym życzący sobie wziąć pomienione majątki w arędę zechcą jawić się dla targow na naznaczone dla tego terminu, to jest 16, 18, i 20 następnego miesiąca maja do Wileńskiej Skarbowey Izby, gdzie będą objawione kondycye i termin arendy, oraz inwentarz tychże majątkow. Roku 1822 miesiąca kwietnia 27 dnia. Assessor Nowicki. Wierzbicki Sekretarz. Kollegialny Registrator Purycki.

Observacye meteorologi- czns.	Czas obserwacyi		Wysokość Barom.		Wys. Ther. Reau.		Wiatry.		Odmiana w powiet.	
	dnia 3	średnia	27	cal. 6,4	lin	+	13,83	stopni	Niestaly	Pocamurno
	dnia 4	średnia	27	— 8,7	—	+	8,5	—	Północ. Zachodni	Pogoda
	dnia 5	godz. 5	27	— 10,5	—	+	4,	—	Północ. Zachodni	Pogoda